

Bratislavský Polemic vznikl před dvanácti lety. V té době na Slovensku doznívala takzvaná nová vlna, která reagovala na světové ska – Madness, Specials... Členové budoucího Polemiku zrovna opouštěli základní školu, hráli na kytary a přemýšleli, jakou hudbu by chtěli dělat. „Bylo nám jasné, že metal to nebude. Znali jsme Madness a v Bulharském kulturním středisku se dali koupit UB 40. A tak jsme si řekli, že i když ta vlna končí, my to budeme hrát dál.“ Krátce nato padla železná opona.

„Vyjeli jsme na koncert do Vídně, a tam na tuhle muziku tančil klub plný skinů. Až pak jsme zjistili, že to byli členové

zjistili jsme, že saxofon se dá naladit...“

Průkopnickou činnost Polemiku provázely rozpaky fanoušků i médií. „Dnes už na nás chodí všechny vrstvy lidí, ale ještě před pár lety jsme byli underground. Znali nás hlavně nepolitická skinheads a punkeři. Když jsme pak začali vydávat desky a objevili jsme se v rádiích, dost lidí na nás zanevřelo, což je dost zvláštní. Před pěti lety jsme byli jediná kapela, která na Slovensku tuhle muziku hrála. Tehdy o nás v novinách napsali, že děláme scat (jazzová vokální technika) nebo že Polemic je „takový velký bigband s dechy“. Teď už konečně novináři vědí, co to je

POLEMIC

Zrodila se hvězda

Bratislavští Polemic jsou fenomén. Jejich písničky se hrají v rádiu a brouzdají v horních patrech hitparád. A to i přesto, že hrají ska.

nerasistického hnutí Sharp. Dozvěděli jsme se také, že ska není původní britská muzika a dostali jsme se tak ke ska z Jamajky – ke Skatalites, Laurelu Aitkenovi. Zjistili jsme, že jde o víc než jen o hudbu, a ještě víc nás to pohltilo.“

V první polovině 90. let Polemic třfbili styl. „Asi půl roku jsme hráli bez dechů. Měli jsme saxofon, ale nikdo na něj nehrál. Pak za námi přišel kluk a chtěl ho koupit. Neuměl na něj, ale tu muziku měl rád, takže zůstal. Teprve když přišel náš druhý saxofonista Pepe,

ska. A nejen novináři. Takové popularity, jaké ska dosáhlo na Slovensku, se dnes těší snad jen na Jamajce.“

Polemic dokázal neuvěřitelnou věc. Slovenština zní v jejich podání naprosto přirozeně. Písňe Polemiku jsou uvolněné, prosluněné a táhnou se jako jamajský med ve slovenské sklenici. „Slovenština nám nepřijde výrazně měkčí než čeština. Je to paradox. Spousta Slováků si kupuje knížky radši v češtině než ve slovenštině.“



Madness měli vychytanější image, ale jinak nepoznáte rozdíl.

Ani obsahově to s texty zřejmě není zrovna lehké. V původním ska a reggae se řeší problémy, které jsou Středoevropanům dost vzdálené.

„Jasně, těžko budeme hlásat, že jsme rastafariáni a prahneme po tom, aby se všichni černoši vrátili domů do Afriky. Ale třeba rasismus představuje na Slovensku problém. Člověk na tu věc může upozornit.“

A jejich zkušenosti s rádií a hudebními vydavatelstvími? „Na Slovensku jsou rádia daleko otevřenější vůči menšinovým žánrům, což je hrozně důležité. Hudba se přece dělá proto, aby se hrála. Čechy jsou v tomhle směru hodně specifické...“

Když jsme hledali vydavatele pro naši první desku (*Do ska!*, 1997), navštívili jsme jeden velký

label. Jejich člověk se podíval do žebříčků, viděl taneční kapely, metal, ale ska tam nikde nebylo. Takže sorry. Nakonec jsme do

toho dali vlastní peníze a doufali, že třeba najdeme sponzora. Naštěstí to vyšlo.“

V roce 1997

vyrazila tříčlenná bojůvka Polemiku na průzkum do pravlasti ska – na Jamajku. „Přesvědčili jsme se o tom, co jsme do té doby jen tušili, že totiž ska je tam vlastně už jen pro staříky.“

Nadcházející rok bude v kariéře Polemiku přelomový minimálně v jedné věci. „V kapele vedeme diskuze o tom, že bychom odešli ze svých občanských zaměstnání a živili se hudbou. Když se nám teď daří, byla by škoda nezkusit to.“



Saša Neuman

ZKUSTE SI POSLECHNOUT:

Polemic zvládají to, co málokdo. Dokáží hrát ska i reggae s takovým nasazením a tak přirozeně, že těžko uvěříte, že tahle parta je z Bratislavy. Z *Gangster-SKA* zní naprosto

nekomplikovaná, ale také bezproblémová hudba, ve které Polemic křídí snad všechny dostupné styly, od kubánských rytmů až po klasické a jako z učebnice vystřižené punk-ska vypalovačky. Na

Slovensku se progresivně daří a Polemic jsou toho důkazem.

